

BINEVESTITORUL

Redacția și Administrația: **Sala „MIȘCAN”-„TABERNACLE”**

Chișinău, str. Gh. Lazăr No. 90.

BASABARIA—ROMÂNIA.

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea.”
(*Isaia 52,7*).

„Duceți-vă în toată lumea și propăduiți VESTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice faptură.”
(*Mar. 16,15*).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!”

(*Isaia 62,6*).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului.”
(*Rom. 1,16*).

Israel în Noul Testament.

Binecuvântarea lui Avraam venită peste Neamuri. (Gal. 3:13-14)

Copii lui Dumnezeu—în general—și Evrei credincioși—in special—privesc cu mare îngrijorare nebunia anticristică de care au fost cuprinse unele guverne străine, în prigoana lor împotriva Bibliei, împotriva Cuvântului vieții. Această Carte, pe care Doctorul Luther o compară cu soarele, savantul Bettex cu pomul vieții. Carte „a cărei măreție a umplut de mirare” pe Jean Jacques Rousseau, recunoscută drept Cuvânt a lui Dumnezeu de către prințul Otto von Bismark, hrana spirituală zilnică a Feldmareșalului Paul von Beneckendorf und Hindenburg—Biblia aceasta este astăzi atacată de niște oameni, pe care ura antisemită i-a orbit complectamente. Furia lor ucigașă s'a îndreptat întâiu împotriva Evreilor, apoi, treptat, împotriva Vechiului Testament, a părților vechi-testamentale (extrem de multe) din Testamentul Nou și, în cele din urmă—ca o urmare logică—împotriva lui Christos însuș (vezi „Mythus des XX Jhdts” de Alfred Rosenberg și articolul „Hitler-Ludendorff

și Nietzsche”, de d-l Pamfil Șeicaru din „Curentul” anul X No. 3308, Sâmbătă 17 Aprilie 1937). Acești oameni sîni împlinatori vii ai Bibliei în sensul negativ, și asta în detrimentul lor; căci Biblia ne spune:

„Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu”, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubeste pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede?” (1 Ioan 4:20.)

Am arătat mai sus, cum ura apropielui a dus, în chiar zilele noastre, la urarea lui Dumnezeu și a Cuvântului Său.

Ce se le spui unor astfel de oameni despre binecuvântarea lui Avraam venită peste Neamuri? Din Vechiul Testament nu le vei putea aduce nici o dovadă, întrucât spiritul anticrist care-i stăpânește, respinge—principal—aceea parte a Cuvântului. Și trebuie să privim cu durere nemăsurată cum sârmanii aceștia, respingând Cartea Vechiului Legământ (cu care s'a apărât Christos însuș împotriva

diavolului — vezi Matei 4:3-10—; cu care Apostolii au evanghelizat lumea; de a cărei autoritate s'au servit pentru documentarea Epistoalelor cari formează Testamentul Nou), resping însăși viața lor vecinică și se lasă tăriți de grozavul lor stăpân în iazul de foc, ce arde cu pucioasă (Apoc. 19:20).

Oricât ar ataca ei Sf. Scriptură, va veni un timp când vor trece cerurile și pământul, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va pieri niciodată, el ține în vecinicii. Și însuși Noul Testament, a doua parte a Cuvântului, ne confirmă venirea binecuvântării lui Avraam peste Neamuri, aceasta spre bucuria și fericirea atât Evreilor, cât și a Neamurilor cari cred în Domnul Iisus ca în Mântuitorul lor personal.

Avraam ocupă în Noul Testament un loc precumpănit: *Maria*, fiind însărcinată cu Pruncul divin, slăvește pe Dumnezeu, Care „a venit în ajutorul robului Său Israel, căci Și-a adus aminte de îndurarea Sa, — cum făgăduise părinților noștri, — față de Avraam...” (Luc. 1:46-55).

Apostolul Petru în predicile sale arată cum Dumnezeu lui Avraam a proslăvit pe Robul Său Iisus, ca să dea lui Israel pocăința și ertarea păcatelor (fapt. 3:13; 5:29-32).

Apostolul Ștefan ne arată clar că **Avraam este părintele nostru** (Fapt. 7:2).

Apostolul Pavel numește pe Avraam: a) **tatăl nostru al tuturor** (Rom 4:12,16.) b) **tatăl tuturor celor cari cred** (Rom 4:11). c) **tatăl nostru înainte lui Dumnezeu** (Rom. 4:17). și-l dă ca exemplu de moștenitor al Împărăției prin credință în Dumnezeu (Rom. 4 și Evr. 9:8-10).

Apostolul Iacov spune despre Avraam: „Avraam, părintele nostru, n'a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Astfel s'a împlinit Scriptura*) care zice: „Avraam a

crezut pe Dumnezeu, și i s'a socotit ca neprihănit”; și el a fost numit **prietenul lui Dumnezeu** (Iac. 2:21-23).

Și în *Epistola către Galateni* (3:29) cetim: „...Dacă sunteți ai lui Christos, sunteți sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință“. **MĂNTUITORUL**, pentru a dovedi necredincioșilor din timpul Său realitatea incontestabilă a învierii morților s'a referit la un vers dintr'a doua carte a lui Moise, unde Dumnezeu însuși se descoperă ca Dumnezeu a lui Avraam (Mat. 22:32; Marc. 12:26; Luc. 20:37). În pilda bogatului nemilostiv, Christos Domnul arată cum „săracul... a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam“ (Luc. 16:2). Dar cel mai covârșitor adevăr este starea în vecinicii, arătată de Messia (Luc 13:28-29).

„Va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți proorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară. Vor veni dela răsărit și dela apus, dela mieznoapte și dela miezăzi, și vor șede la masă în Împărăția lui Dumnezeu“. Intr'adevăr, *cum va sta cel ce urâște pe fii lui Avraam (chiar pe cei după trup: Evrei) în Împărăția, unde Avraam are locul de onoare?*

Părintele nostru, tatăl nostru al tuturor, tatăl tuturor celor cari cred, tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu, prietenul lui Dumnezeu, acest om care este Avraam, a fost binecuvântat de IEHOVA astfel:

„Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine“ (Gen. 12:3).

La aceasta, Ap. Pavel concludă: „Scriptura**), de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi

**) Observați, că atunci când Apostolul spune „Scriptura“, are în vedere *Vechiul Testament*.

*) Intâia carte a lui Moise, cap. XV, vers 6.

binecuvântate în tine: așa că cei ce se bizuiesc pe credință, sunt binecuvântați împreună cu Avraam cel credincios„. (Gal. 3:8-9). Această binecuvântare vine în Christos—fiu, într'a 42-a generație, a lui Avraam—asupra tuturor aceluia cari se recunosc păcătoși înaintea lui Dumnezeu și ingenuchiind în cămăruța lor, cer, în genunchi ertare Tatălui, adică se pocăiesc de faptele lor rezultate dintr'un cuget putred; atunci se petrece marele mister al ștergerii păcatelor lor, căci sângele Fiului lui Dumnezeu, Care a murit pe lemnul Golgotei pentru ertarea și a înviat pentru neprihănirea lor, îi spală de orice păcat. Ei se predau de-acum cu trup și suflet Mântuitorului, trăiesc după Sf. Sa Scriptură și de vor birui până la sfârșit, „lucruri,

pe cari ochiul nu le-a văzut, urechile nu le-au auzit: și la inima omului nu s'au suit, așa sunt lucrurile, pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc“.

Cetitorul meu, copil al veacului acestuia, predă-ți viața cu toate aspirațiile tale în mâna lui Iisus Messia, și atunci binecuvântarea lui Avraam se va revărsa din belșug asupra-ți; când va răsună glasul Mântuitorului pentru a te scula din mormânt, vei putea lua parte, cu fața strălucind în bucurii cerești, la praznicul patriarhilor, căci atunci, când ai fost pe pământ, ai avut binecuvântarea celui ce este „tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu“.

Erich-Sigurd Gabe.

Creștinismul e împotriva antisemitismului.

Un articol foarte interesant a fost publicat în revista „Pan-Europa“ sub titlul „Crucea sau crucea încârligată“. Aceasta revistă este editată de către președintele uniunii „Pan-Europa“ graful Kudengabe - Kologe. Acest articol a făcut o impresie mare în toată Germania și din cauza lui a fost confiscată toată averea uniunii „Pan Europa“. Rândurile cari urmează sunt extrase din articolul amintit.

„Lupta între Crucea și crucea încârligată, între creștinismul adevărat și creștinismul frânt, este un eveniment însemnat în veacul nostru. Intre ei nu poate exista nici-un fel de împăciuire, nici-un fel de unitate. Ei stau față în față și lupta între național-socialismul și creștinismul se va sfârși sau cu distrugerea creștinismului german sau cu nimicirea național-socialismului. În aceasta luptă înverșunată câte odată are loc un fel de armistițiu, însă pacea nu poate exista între ei, deoarece creștinismul niciodată nu se poate uni cu teoria rasismului.

Impăcarea între aceste două curente

este mai greu de realizat decât descompunerea cercului în patrute și unirea apei cu focul.

Viitorul Europei depinde de sfârșitul acestui război înverșunat, căci noua țară păgână, ca un corp străin în Europa creștină, va stârni o serie întreagă de războaie, revoluții și mai groasnice, decât cele din timpurile re-formației.

Național-Socialismul în timpul luptei pentru dobândirea puterii și-a mascat ideile sale fața de creștinism. În programul partidului ei țineau să demonstreze, că tind spre un creștinism pozitiv. Lupta lor cu bolșevismul, marxismul și francmasoneria a atras mulți aderenți din partea multor curente creștine. Dar după ce național-socialismul a venit la putere, îndată și-a dat jos masca creștinismului și s'a declarat ca cel mai mare dușman al credinței creștine.

Principiul fundamental al național-socialismului, antisemitismului, rasismului, este învățătura despre sânge, care lovește direct în creștinism. El

ține să dovedească că sângele Evreilor nu este demn de prețuit, iar creștinismul învață, că din sângele ev-

reesc s'a născut Mântuitorul Isus Hristos“.

L. Averbuch.

„Fă-ne un dumnezeu“ *) Exod. 32.

Să privim prăpădul trist pe care-l face omul cu orice lucru pe care pune mâna. Poporul văzând că Moise zăbovește să se pogoare de pe munte, s'a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: „Haide, fă-ne un dumnezeu, care să meargă înaintea noastră, căci cu Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s'a făcut“. Ce înjosire aici! Fă-ne dumnezeu! Au părăsit pe Domnul și se așază sub cărmuirea unor dumnezei făcuți de mâni omenеști! Nori negri și ceață grea se strânsese în jurul muntelui. Li se urăse tot așteptând pe Moise și rezemându-se de un braț nevăzut, dar adevărat. Și-au inchipuit că un dumnezeu făcut de o unealtă a lor era mai bun decât Domnul; că un vițel pe care-l puteau vedea era mai bun de cât Dumnezeu pe care nu-l vedeau, dar era pretutindeni de față.

Vai, vai! Totdeauna a fost așa în istoria omului. Inimii omenеști îi place ceva pe care să-l poată vedea. Li place ceva care să mulțumească simțurile. Numai credința poate ținea, ca și cum ar vedea, pe cel ce este nevăzut. De aceea, în toate vremurile, oamenii s'au bizuit pe născociri omenеști mai degrabă decât pe adevărurile dumnezeiești. Așa vedem pociturile unei religii stălcite sub ochii noștri. Lucrurile acelea pe care le vedem din Cuvântul lui Dumnezeu că sunt adevăruri și fapte dumnezeiești, biserica de nume le-a prefăcut în imitari omenеști și pământești. Urându-li-se să se tot sprijinească pe un braț nevăzut, să se încreadă într'o jertfă nevăzută, să alerge la un preot

nevăzut, să se lase sub călăuzirea unui cap nevăzut, s'au apucat să facă asemenea lucruri. Și astfel, din veac în veac, ea a lucrat tot făcând și fătuind un lucru după altul, până când, cu vremea, putem vedea tot atât de puțină asemănare între ceia ce vedem în jurul nostru și ceia ce citim în Cuvântul lui Dumnezeu, ca între vițelul turnat și Dumnezeul Israelitelor.

„Fă-ne dumnezei!“ Ce gând! Să se ceară unui om să facă dumnezei, și un popor întreg să-și pună încrederea în astfel de dumnezei! Cetiturile, să ne uităm înăuntru și înafară și împrejur și să vedem dacă nu cumva putem descoperi ceva asemănător. Citim în 1 Cor. 10, cu privire la istoria lui Israel, că toate aceste lucruri li s'au întâmplat lor ca pilde și ele au fost scrise pentru învățătura noastră peste cari au venit sfârșitul veacurilor (stih 11). Să căutăm deci să ne folosim de învățătura aceasta. Să ne aducem aminte că, deși se poate să nu ne facem chiar un vițel turnat și să ne plecăm înaintea lui, totuș păcatul lui Israel este o pildă despre ceva în care suntem în primejdie să cădem. Oridecâteori ne abatem în inima noastră și nu ne mai rezămăm numai pe Dumnezeul nostru, fie în ce privește mântuirea, fie în ce privește mersul nostru în lume, de fapt, spunem: „Haide, fă-ne dumnezei“. Nu mai e nevoie să mai spunem că în noi înșine nu suntem cu nimic mai buni decât Aaron, sau copiii lui Israel. Și dacă ei recunosc un vițel în locul Domnului și noi suntem în primejdie să facem la fel și să lucrăm în acelaș duh ca ei. Singurul nostru adăpost este să stăm mult

*) Extrageri din cartea „Gânduri asupra Exodului“ de C. H. M.

înaintea lui Dumnezeu. Moise știa că vișelul turnat nu era Domnul și deci nu l-a recunoscut. Dar, când ieșim dinaintea lui Dumnezeu, nu mai e nicio margine pentru rătăcirile și relele în cari putem cădea.

Cu privire la Israel, lepădarea lor a fost deplină din partea lui Dumnezeu. Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre și aduceți-i la mine... El i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta și a făcut un vișel turnat. Și ei au zis: „Israele, iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului“. Când a văzut Aaron lucrul acesta a zidit un altar înaintea lui și a zis: „Mâine va fi sărbătoare în cinstea Domnului“. Aceasta însemna punerea la o parte a lui Dumnezeu și așezarea unui vișel în locul Lui. Când au putut spune că un vișel îi „scosese din Egipt“, hotărât că părăsiseră orice gând de starea de față a lui Dumnezeu și de adevărul fel de a fi al Lui. Ce repede trebuie să se fi abătut ei dela calea Lui, de au fost în stare să facă o greșală atât de mare și bătărană! Și Aaron, frațele și tovarășul de jug al lui Moise, îi călăuzea în această ispravă; și, cu un vișel înaintea lui, putea striga: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului“. Ce trist! Ce umilitor în adevăr! Dumnezeu a fost înlocuit printr-un idol. Un lucru făcut de iscusința omului a fost pus în locul Domnului întregului pământ.

Toate acestea însemnau din partea lui Israel o părăsire, cu bună știință și hotărâre, a oricărei legături cu Dumnezeu. Ei îl părăsiseră de tot și, ca urmare, îi găsim luându-L, ca să zicem așa, pe tărâmul lor. Domnul a zis lui Moise: „Scoală și pogoară-te, căci poporul pe care l-ai scos din țara Egiptului s'a stricat. Foarte curând s'au abătut dela calea pe care le-o poruncisem Eu... Văd că poporul acesta este un popor încăpățânat. Acum, lasă-mă; mânia mea are să se

aprinde împotriva lor și-i voi mistui: dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare“. Aici era o ușă deschisă pentru Moise; și aici el arată un har și un duh asemănător cu Proorocul acela (Isus) pe care Domnul avea să-l ridice asemenea lui. El nu vrea să fie, sau să aibă nimic fără popor. El luptă cu Dumnezeu pe temeiul slavei Lui și pune poporul pe inima Lui cu aceste cuvinte; „Pentruce să se aprindă, Doamne, mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu mână tare? Pentruce să zică Egiptenii: spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți și ca să-i șteargă de pe fața pământului. Intoarce-te din mânia ta și lasă-te de răul acesta pe care vrei să-l faci poporului. Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus jurându-te pe Tine însuși: „Voi înmulți sămânța voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara asta de care am vorbit și ei o vor stăpâni în veac“. Iată o puternică luptă și stăruință. Slava lui Dumnezeu, cinstea numelui Său celui sfânt și împlinirea jurământului Său. Acestea sunt temeiurile pentru cari roagă Moise pe Domnul să se întoarcă din iuțimea mâniei Lui. În purtarea, sau felul de a fi al lui Israel, nu putea găsi nimic pentru acest scop. Toate temeiurile le găsea numai în Dumnezeu.

Domnul a zis lui Moise: „Poporul tău pe care l-ai scos din țara Egiptului; dar Moise răspunde Domnului: „Poporul Tău pe care Tu l-ai scos din țara Egiptului“. Ei erau poporul Domnului în ciuda celor întâmplate. Și numele Lui, slava Lui erau în joc în soarta acestui popor și jurământul Lui. Din clipa în care Domnul se unește cu un popor este în joc felul Lui de a fi și credința totdeauna va privi spre El pe acest temei. Moise se pierde din vedere cu totul din sine. Sufletul lui întreg este plin de gându-

rile despre slava Domnului și despre poporul lui. Fericit suljitor! Ce puțini sunt ca el! Și totuși, când îl privim în toată împrejurarea acesta, vedem cât de departe este de Domnul Isus. El s'a pogorât de pe munte și, când a văzut vijelul și jocul, s'a aprins de mânie și a aruncat tablele din mâni și le-a sfărâmat de piciorul muntelui. Legământul era rupt și semnul lui făcut bucați. Și apoi, după ce face judecata într'o mânie sfântă, a zis poporului: „Ați făcut un păcat foarte mare, am să mă sui acum la Domnul, poate că voi putea căpăta iertare pentru păcatul vostru“.

Ce deosebire între el și ceia ce vedem în Hristos. El s'a pogorât din sânul Tatălui nu cu tablele în mâinile Lui, ci cu legea în inimă. El s'a pogorât nu ca să ia cunoștința de starea poporului, ci cu deplină cunoștință despre această stare. Mai mult, în loc să nimicească semnul legământului și să facă judecată, a înălțat legea și a făcut-o vrednică de cinste și a purtat judecata poporului Său în însăș Ființa Sa, pe cruce. Și după ce a făcut toate acestea, s'a întors în ceruri nu cu „poate că voi căpăta iertare pentru

păcatul vostru“, ci ca să pună pe scaunul de domnie al Măririi din locurile prea înalte, semnele neperitoare ale unei mântuiri săvârșite. Iată marea deosebire. Slava Domnului că noi nu ne uităm cu îngrijorare după Mijlocitorul nostru ca să știm dacă „poate“ să facă ispășire pentru noi și dacă va împăca Dreptatea jignită. Nu, El a făcut totul. Starea Lui de față sus acolo, arată că toată lucrarea, a fost isprăvită. El putea să stea gata de plecare și în totală liniștea și încredințarea biruinței, măcar că avea să treacă prin cea mai neagră privesște. El putea să spună; „Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s'o fac“ (Ioan 17). Binecuvântat Mântuitor! Cu drept cuvânt putem să ne închinăm Ție și să ne bucurăm de locul de cinste și slavă în care Te-a pus dreptatea vecinică. Cel mai înalt loc în ceruri este al Tău; și sfinții Tăi doar așteaptă clipa, când orice genunchi se va pleca și orice limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domn, spre slava lui Dumnezeu Tatăl. O, de ar veni cât mai curând vremea aceia!

Cum râde dracul de oameni.

„Bucură-te, frate dragă“, zice Diavolul către tovarășul său Moartea. „Iată ce băuturi spumoase am fert și am strecurat din roadele pe jumătate putrezite ale câmpului și ale pomilor! He! cum se vor rezezi oame-nii spre ele ca să se desfăteze bine cu picăturile acestea de foc. Că am băgat în fiecare sticluță câte o lingură sau două de otravă, și am amestecat o mie de blesteme și înjurături în ele. Firește că de astea toate nu le pasă acestor proști și înfumurați! Ei cheltuiesc veseli și voioși bând și dorindu-și *norocire*, pe când de fapt își prăpădesc mintea și fericirea.

Se vor arunca orbește în brațele noastre, și o să avem un seceriș bogat. O să fie frumos de tot, frate dragă!“

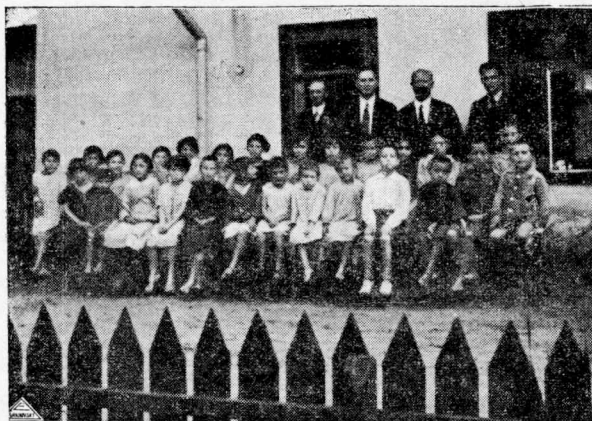
Așa vorbește Dracul în dos, cititorule, în timp ce tu bei, bei, cu gând „să mai uiți de necazuri“ sau să „mai prinzi putere“.

El știe că bei *otrava* pusă de el în băutură. Și râde de tine.

Ești tu căzut în patima aceasta a beției? Vrei să scapi de ea?

Vino laIsus și roagă-L. Lasă-L să te tămăduiască de ea! El este singurul, care te poate tămădui în totul.

El te primește oricând, căci pentru tine a murit! Din „Adevărul Creștin“.

Școala Evanghelică Evreească pe lângă sala „Mișcan“ a Comunității Evreilor-Creștini din Chișinău cu frații L. Averbuch, J. Peltz (musafir din Anglia), I. Trachtman și Ș. Ordinschi.

Copii învață Cuvântul lui Dumnezeu și a iubi pe Dumnezeu și pe toți oamenii.

VIA DOMNULUI.

◆ **București.** În ziua de 2 August a. c. s'a ținut congresul Baptist. Au luat parte mulți delegați din țară și străinătate.

Comunitatea unită a fraților Evrei și Neevrei a transmis congresului salutul său frățesc prin fr. Isaac Trachtman, care a avut ocazia să ia parte ca musafir la aceasta solemnă adunare. Cu toate că antisemitismul a pătruns și în mijlocul credincioșilor, totuși mulți copii ai lui Dumnezeu au fost bucușoși să vadă în mijlocul lor pe un frate evreu.

◆ **Iași.** În ziua de 10 Octombrie s'a ținut conferința fraților Creștini după Evanghelie din Moldova. A fost invitată și comunitatea fraților Evrei și Neevrei din Chișinău. Un grup de coriști și muzicanți împreună cu frații M. Tarlev și Tarutin au luat parte la aceasta serbătoare a fraților Creștini după Evanghelie. Frații V. Tahan și L. Cisteaș, lucrători în via Domnului în Basarabia, au ve-

nit cu trăsură, ca să ia parte la această bucuria Fraților s'au bucurat foarte mult de venirea fraților Evrei și au promis că se vor ruga și vor ajuta cu bucurie la răspândirea Evangheliei printre poporul Evreu, prin grai și fapte. „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema“ (Geneza 12. 3).

◆ **Chișinău.** Mulți frați, aflând despre suferințele fr. și s. Averbuch, în urma clevețiilor ne-au scris epistoale de compătimire. Un frate lucrător în via Domnului ne scrie:

„M'a întristat foarte mult aflând, că dușmanul sufletelor omenești a reușit să lovească în copiii lui Dumnezeu din Chișinău. Se vede, că a venit timpul sfârșitului, când fratele va cleveți și va preda pe fratele-său și când dușmănia între frați va deveni tot mai mare. Să veghem dar, ca noi să nu fim pricina dușmăniei între frați. Să ne muștrăm unii pe alții în iubirea

Copiii-evrei în grădina Comunității Evreilor-Creștini din Chișinău.

Sub conducerea fraților și surorilor bătrâni copiii învață Biblia, a cânta, a slăvi și a iubi pe Mântuitorul Iesus Hristos, și totodată se odihnesc la aer curat.

lui Hristos. Să iertăm unul pe altul nu numai de șapte ori. Eu mă voi ruga Domnului, ca toate lucrurile să fie restabilite într'o stare după voia lui Dumnezeu.“ „Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace“. „Ferice de cei împăciuitori, căciei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu“.

Lăudat să fie Domnul, pentrucă Comunitatea Unită a fraților Evrei și Neevrei a căutat pacea cu toți copiii lui Dumnezeu.

Mântuitorul a început lucrul Său mareț între Evrei în Chișinău prin fratele I. Rabinovici, a lucrat din belșug prin fr. și s. Averbuch și în prezent lucrul Domnului sub ocrotirea Lui înaintează. Adunările se țin în casa de rugăciuni a Comunității Evreilor-Creștini. Mulți Evrei

vin să asculte Evanghelia.

Domnul a lucrat, și nu de mult două suflete, un frate cu soția sa au îndeplinit voia lui Dumnezeu și în prezent cu toată familia servesc Domnului Frațimusafiri cu frații din localitate s'au bucurat foarte mult căci s'a văzut că Domnul n'a lepădat pe poporul Său“.

Adunăr le ținute pentru femei și tete de către cercul femeesc al Comunității Unite au fost o binecuvântare pentru sufletele evreești, cari au ascultat foarte mărturiile surorilor despre Mesia-Hristos.

Mulțumim tuturor copiilor lui Dumnezeu, cari au ajutat lucrul Evanghellei printre Evrei prin rugăciuni, și sprijin material.

Domnul să fie lăudat!

Am primit dela fr. și s. Averbuch și dela alți frați atât din străinătate, cât și din țară comunicări că mulți copii ai lui Dumnezeu au înălțat rugăciuni în timpul săptămânii anunțate în revista noastră de față. Domnul va asculta rugăciunile copiilor lui Dumnezeu spre slava Lui.

Aducem mulțumirile noastre tuturor copiilor lui Dumnezeu, cari „luptă împreună cu noi în rugăciunile lor către Dumnezeu pentru noi“. (Rom. 15:30-31).

Copiii lui Dumnezeu, cari vor fi îndemnați de Domnul să ajute lucrul Evanghellei printre Evrei, pot trimete darurile benevole (cât de mici) pe adresa Comunității Evreilor-Creștini:

ISAAC TRACHTMAN, sala „MIȘCAN“ str. Gh. Lazăr 90, Chișinău-Basarabia-România

BROȘURA
NOUĂ!

„Jidovul rătăcitor“

BROȘURA
NOUĂ!

de prof. A. Levertin

Costul 1 leu buc. Comenzile trimiteți la adresa nouă a redacției „Binevestitorul“.

Abonați-vă pe anul

1937

„BINEVESTITORUL“

În românește 18 lei

În rusește 20 lei

În evreește 14 lei

În străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

str. Gh. Lazăr No. 90

Chișinău, Basarabia, România.

SERVICIURILE DIVINE

a Comunității Evreilor-Creștini

au loc în fiecare:

SĂMBĂTĂ, DUMINICĂ și MIERCURI

la ora 7 seara

în localul său propriu sala „MIȘCAN“

str. Gh. Lazăr No. 90

Chișinău—Basarabia—România.

Intrarea liberă.